

1904-01-17

þý š í à á ¹ ç á - ± á . 2 0 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8966>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘ. 201.

ΕΝ ΛΕΥΚΟΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1904

ΕΦΟΣ ΑΠΑΡΑΣΑΛΕΙΤΟΝ

Έάν τις ήθελε παρουσιάση τήν σημερινήν κατάστασιν τῆς Νήσου μας πρότην κατάστασιν ανθρώπου ἀγωνιῶντος; Εξ ιδιαίτερου δὲν ήθελεν εύρεθη, τῷ διτι, οὐ τε ἐν τῷ ἀδίκῳ οὔτε ἐξω τῆς πραγματικότητος.

Ως κιστεύοντιν, ή δι λόγω κατάστασις προέρχεται αυτήν την έκ δέρεις εἰς τὸν στόμαχον. Και τῇ Νήσος μας λοιπὸν οὐχὶ διλύγα δύσπειτα πράμετα η ναγκάσθη νὰ κατεκίη μέχρι τούδε, ίδια είτατα δὲ κατά τὴν τιλευταῖν ξεστίαν.

¶

Ότι δὲ ἀκό τίνος χρόνου εὑρίσκεται διληθή φρενία, θαυμίνουσα νὰ μάθῃ ταῦτα τὸ Ίργα ἀλλά καὶ πᾶν ἄλλο ἀπὸν δριστικόν· Αρχοντα αὐτής διὰ τὴν περδόν εἰς τὴν ὁλικήν εὐημερίαν, ής τῇ Νήσος αὐτῇ εἴλην ξετερημένη ἀπὸ αὐτῷ.

Αλλ' έχει δράγη καὶ δόκιμον;

Όχι, βεβαίως, μυριάκις δχι.

Καὶ τὰς μὲν πικρὰς καὶ τὰς μυριάς ἀπεγοητεύσεις, δὲ τίνας, ιδοκίματεν τῇ νην ξεστίαν, χώρα αὐτῇ κατά τὴν ληξαταν ξεστίαν, πολλάκις κατεδείξαμεν. Αλλ' εὐρίσκεται εἰς μέγιστον βαθὺσν ἀνησυχίας καὶ ἀγωνίας δ τόπος διὰ τὴν ἀρχομένην ξεστίαν, διὰ τὴν δρεσίαν τὸν ξεκαύει χυριολεκτικῶς νὰ τρέμῃ τῇ ληγούσα.

¶

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἰνέ τις πεπρωκίς σύνος διὰ μητικής δυνάμεως διώς δυνηθῆ νὰ πρεσδή. Τοι τῇ ἀρχαιμένη ἔξαιτα—ήτοι τὸ χρωνικὸν διάστημα καθ' ὃ διαρκεῖ τῇ κυβέρνησις ἐνδε; Μεγάλου Αρμοστοῦ—θέλει ἀπεσθή λίσια χρισμές διὰ τὸν εἰς τὸ έφεζης θέον τῶν κατοίκων τῆς Κύπρου. Διότι κατά τὸ διάστημα τούτο, τῇ Κυβέρνησις θά παραλίνη, πλήρες καὶ ἀρξιον πλέον, δημόσιων ἔργων σημασίας ἀνυπελογίστου. οὐτινος τῇ ἀξίᾳ, βεβαίως, δὲν δύναται νὰ μετρηθῇ μάνον μᾶτας χιλιάδας, αἵτινες θαυμάνηθησαν δι' αὐτό. Έννοοῦμεν τὸν λιπένα τῆς Αμμοχώστου.

Κατόπιν τούτου κατά τὸ αὐτὸν χρονικόν διάστημα θὰ δέξηται καὶ θὰ ληξῃ τῇ κατασκευή καὶ ἀλλων δημόσιων ἔργων

παρομοίας ἀξίας καὶ πρωτοφανῶν ἐν Κύπρῳ. Εἰς ταῦτα συμπεριλαμβάνομεν δχι μέσον τὴν σιδηροδρομικήν γραμμήν, ητος διασχίση τὰ δύο τρίτα περίπετα τοῦ μήκους τῆς Νήσου, ἀλλά καὶ ἀλλα Δημόσια. Εργα εὐχι συμπράτησης σημασίας. ως τα λιμενικὰ τῆς Λάρνακος, ώς τη ξελεσίς τῆς Κύπρου, καὶ ἀλλα ἀκόμη, ατίνα δικαιούμενα νὰ προστέκωμεν. Πάντα δὲ ὥρισμένως πρόσκειται νὰ μεταβαλλωται ἀριθμός της τεθειές δψιν τῆς Νήσου, θά ληγύσωσι νέαν ζωήν ἐν αὐτῇ καὶ θά δημιουργήσωσι τὴν έποχήν της μεταβάσεως τῆς Κύπρου ἀπὸ σκότους μεσαιωνικούς, εὐτως εἰπειν, εἰς τὴν πρόσδεν τῶν νεωτέρων χρόνων καὶ τοῦ νεωτέρου πελτισμοῦ.

Άλλας εἶτε πάσι τούτοις δύδεναι μήνες δυνατέν νὰ λανθάνῃ καὶ διτι εἰς μάνον διαθημάτων καὶ τῶν ίδεων, εἰς ούτων εἰς τὴν γενέτεραν αὐτῶν—ἄλλας δὲν θά έμφορεται δ "Αρχω". διτις θά τολμώμεν νὰ εἰπωμέν καὶ διπάντων τῶν Ελλήνων, διότι η Κυβέρνησις τῇ Μεγάλης Βρετανίας ικετεύη τελείως εἰς τὴν έκλεσην τοῦ αύρινού Κυβερνήτου τῆς Ελληνικωτάτης Κύπρου.

Αλλά τίς θά εἴη εύτες ἀράγε; Μέχρι τούδε, καὶ ἀπὸ δύο μελις μηγῶν, τὰ δύεις ταῦτα δεκάδις; Οὐτοφηφίων, βεβαίων, έτηθιν, πιερήλαταν ἀπὸ τῶν στηλῶν, τοῦ τύπου οὐτοφηφίων οὐτοφειχθέντων ὑπὸ τῆς ἀνυπομονησίας μας μᾶλλον ή υπὸ τοῦ Γρουργείου τῷ Αποικιῶν!

Εἰς έπιμετρον· ιδειαώθη έσγάτως,

διτι τὸ μάνον βέβητον ἐξ δλων τούτων εἰνε τῇ παράτασις τῆς Αρμοστείας τοῦ νοῦ, Ακιτά:ευ Αρχεντος τῆς Νήσου.

Τοῦτο ίσαν ουνέται θά ήτο ἀνέλπιστόν τι καὶ ιαγώνες παράδοξον.

Τὸ ίθος τῇ, ανά πάσαν ξεστίαν ἀλλαγῆς τῷ. Μεγάλων Αρμοστῶν, τηρετ καὶ διαφυλάττει αὐτούσιαν ἀπαρασέλευτον τῇ Κυβέρνησις τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Δὲν εἶνε πιστεύτεν λειπόν διτι θά τὸ καταργήσῃ τώρα. Τὸ ίθος τούτο, στηρίζεισιν ἀλλως τε εἰπούσης λογικῆς, έφαρμοσθέντες πάσας τὰς ἀποκλίσας ἀπειδεύθη διὰ τὴν πειρας ώς ἀξιολογώτατο, καὶ εὐδοκιμώτατον. Διὰ τούτο δὲ η Βρετανική Κυβέρνησις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, ώς γνωρίζομεν, τὸ παρέβη ροτρον.

μέχρι τούδε, καὶ έχεται αὐτοῦ στερρός. Δυνάμειθα λοιπόν καὶ εἰς τὴν σημερινήν ίδιαν μας πέρπετωσιν νὰ θεωρήσωμεν ως ἀδύνατον τὴν κατάργησήν του.

Καὶ η γνώμη αὐτη ἐνισχύεται ἐπι μᾶλλον υπὸ τοῦ διτι η Βρετανική Κυβέρνησις δὲν παρέβη τὸ ίθος καὶ εἰπούσης περηνη λαοριλεύς τῆς Κύπρου. Μεγάλου Αρμοστοῦ Sir W. J. Sendall, κατεται είχεν ύπερ δψιν της θμοθύμους αιτήσεις τῶν κατοίκων υπὲρ τῆς παρατάσεως τῆς άρμοστείας αὐτοῦ.

Επαναλαμβάνομεν λοιπόν διτι εὐτυχῶς υπάρχουσι λόγοι σεβαρότατες, επιβάλλοντες εἰς τὴν Ιν Δομένωρ Κυβέρνησιν τὴν τήρησιν καὶ έφεζης τοῦ ίθους τῆς Ιξετίας, ούτε δὲ ἐπιτρέπεται νὰ υποθίσωμεν διτι έγενηθησαν νεοι λόγοι, υποσχοριζούσεις εἰς αὐτὴν τὸ ἀντίστοι.

Μένουσι λοιπόν αἱ εὐχαὶ διπάντων εν γένει τῶν Κυπρῶν—δχι μάνον τοῦ διεθνῶν αισθημάτων καὶ τῶν ίδεων, εἰς ούτων εἰς τὴν γενέτεραν αὐτῶν—ἄλλας δὲν θά έμφορεται δ "Αρχω". διτις θά τολμώμεν νὰ εἰπωμέν καὶ διπάντων τῶν Ελλήνων, διότι η Κυβέρνησις τῇ Μεγάλης Βρετανίας ικετεύη τελείως εἰς τὴν έκλεσην τοῦ αύρινού Κυβερνήτου τῆς Ελληνικωτάτης Κύπρου.

Τίνα δὲ σημεῖα δέον νὰ έχῃ ύπερ δψιν της η Βρετανική Κυβέρνησις ἐν τῇ έκλεση της τεύτη, ούτεται τελείως πεπεισμένοι διτι δὲν τὴν λατησάνουσι.

ΖΗΤΗΜΑ ΖΩΗΣ

Ἐκ τοῦ «Αγτεώ» τῷ, Αθηνῶν ἀναδημασιεύσομεν τὸ κατωτέρω τεμάχιον, διαλαμβάνον περὶ τῆς ἀπάρατητού πλέον εἰσαγωγῆς εἰς πάσαν χώραν γέωργικῶν ἔργαλεών, ώς εἰτειοποίησε ταῦτα διαλόγων μας:

Η εἰσαγωγή κατά πρωτόν μήχανικῶν ἔργων εἰς χώρας ξεστάτωμένες, ώς καὶ η ήμετέρα, ἐκ τῆς γεωργίας, σημαντεῖς τιποτε διλιγότερον τίποτε περισσότερον, εμφύσησιν ζωῆς εἰς ἀντάς.

Τὸ Γεωργικὸν Τμῆμα τῆς Νήσου εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πρὸ παντὸς ιστρεψε τὴν προσοχήν του, εἰς τὸ νὰ δώσῃ δηλαδή εἰς τοὺς γεωργούς μας νὰ καταλάβωσι τὶ σημαίνει καὶ διὰ τὸ παρόν καὶ διὰ τὸ μέλλον αὐτῶν τὸ τλειστερον διεργασίας, ώς γνωρίζομεν, τὸ παρέβη ροτρον.

ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

K R I P I A Σ

ΧΑΡΙΕΣΣΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΜΟΣ

**Μαθεστορισμος τὰ ἐν τῇ ὀλίγᾳ Νήσῳ ταύτῃ
μνήμης, καὶ διηγήσεως ἐπισημάτερα.**

(Συνέγεια ήταν προγράμμα.)

Μετά ταῦτα ἔστιν ἡ τοῦ Κριμμύου ἄκρα, δέρμασίτι
χαλκυμένη, ἡ εἰς τὸ ἀντίπερα, τῆς κατά τὴν πραγεῖται. Κι-
λικίαν, Ἀνεμέριον, καταντικρύ χειμένη, καὶ σὺ μακράν
τούτου ἀφεστηκεῖσθαι.

Λάπιδος μετά ταῦτα Πόλις ἀρχαία, ὑφορμὸν ἔχεισα, καὶ νεώρισται, ποτὲ Λακώνων κτίσματα. Αὐτὴν ὡλομάσθη περὶ τῶν Δυτίκῶν, amabilis, ἥτοι ἀξιέρεχτος; διὸ τὴν θαυμασίαν ὥραιόττητα τῆς θέσεως αὐτῆς. διόπου εἰτέτι δρῶνται ἐρείπια μεγαλεπρεπεστάτων εἰκεδεμῶν.

Κυρίνεια, Κυρίνη ἀπλῶς ταῦν καλεσμένη, καὶ Κεφανία;
ἡ Κεφανία, πέλισμα μικρόν τι δχυρον, ἔχουτα καὶ λιμένα
σμικρεστατον, ἦτις δὲν παριστᾶ ἔτερον ταῦν, εἰμήν τὰ ἐξίπια
αὐτῆς, πέδες ἐγδειξιν τῆς παρωχικείας δεξῆς αὐτῆς καὶ λαζ-
πρότητος. Αὐτὴ ἐκτίσθη ύπο τοῦ μιγάλου Κύρου Βασιλέως
Περσῶν, μετά τὸ καθυπεστάξαι τοὺς Ἰννέα Βασιλεῖς; αὐτῆς
τῆς Νήσου.

Μετά τὴν Κυρίνειαν ὑπῆρχε τὸ Ἀφροδίσιον, ἡ Ἰσαλία,
Πολις εὖσα ποτέ ἐιάστημις ἀπό τοῦ ἐν αὐτῇ ἀλσεως, τοῦ
ἀνακειμένου εὗρη Ἀφροδίσιη, ἐν φυλακῇ καὶ Ἱερέω θέραψι-
σιον, τῆς Θεοῦ πάλαι πρέπει Φεινίκων ἐκεῖ θεραπευομένης ἐπ'
δύναματι Ἀστάρτης. Τὸ μὲν εὖρον ἀλσος; ἐκεῖνο Ιεινίκιστι· Ἡ
δαλάχ, ἐκαλεῖτο, διπερ δηλοις ἡ χώρα τῆς Θεοῦ, εἰς τὸν τὸ
Ίδαλιον· ἐν αὐτῷ τῷ ἀλσοι ἀνεψύετο καὶ τὸ εὐώδες φυτόν, ὅ
Ἀμάραχος, ἡ Γαλλιστὶ mariolaine, Ἰταλιστὶ majolana,
ματζισυράνα, ἡς τὸ εὔοσμον ἡ Οὐλεγιάνης Μά-
ρωνος Ζυντεῦσσα λύρα μέλπει τάδε·

» Ἀλος ἐπ' Ἰδαλίης, ἀπαλές δὲ ἀμάξανος, αὐτὸν
- » ἀθήμων, τῇδύ πνείων, ταιρών περὶ βάλλε.

Γίνεται δὲ ἐκ τοιςδή ε φυτοῦ τὸ δμαράχινον καλεύμενον
πῦρον, ή Ἑλαιον ἄριστον. Ἐνεκρίνετο εὖν τοῖς παλαιοτέροις
δμάρακος, οὐ δὲ Κύπρου. ὡς τῶν ἀλλαχεῦ φυσικένων, τὴν
δμήγην χρείσσων, καὶ τοῖς σκορπίοις δἰεθῆται. Φεύγει δὲ τὸ
ἡδύπνιον, καὶ εὔσημον φυτόν τοῦτο οὐδέ, οὐδὲν δοσκήμασι ῥυ-
παρώδης, καὶ βρεφορωδέστατος.

Αχαιῶν ἀκτή, Ενθα δὲ Τεῦχος μετά τῶν σύν συντῷ προσωριμίσθη· καὶ μετά ταύτην Καρπασία, Πόλις ποτὲ μετά τῶν ἐπισημοτέρων τῆς Νήσου καὶ αὐτὴ μία, ἡς Ἐπίσκοπος ἐγένετο Φιλων, ἵκεν ος δὲ τὰ τῆς Θείας Γραφῆς ὑπομνηματίσας, ὃς Διάκονος ὢν παρά τῇ Πουλχε-
ρίᾳ, ἀδελφῆς Ἀρκαδίου, καὶ Ὁνορίου, ἐν Ρώμῃ διατρι-
βούσης, καὶ νέσῳ τρυχούμενής, καὶ μαθεύσης διὰ τοῦ Ἀγίου
Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κωνσταντίας τὸν Θεόν τεս; ἀσθε-
νοῦντας θεραπεύειν, ἐν τῇ Κύπρῳ πέμπεται ἐπὶ τὴν Ρώμην
ἀγαγεῖν τὸν Ἐπιφάνειον. Τούτον εὖ παραγενόμενον, ἐξ ἀ-
ποκαλύψεως θεοῦ Ἐπίσκοπον Καρπασίου Πόλεως, περὶ τὸ
401 ἔτος, προεγειρίσατο δὲ Ἐπιφάνειος, αὐτῷ τῆς ἐν Κων-
σταντίᾳ Ἐκκλησίας, ἐπὶ Ρώμην δὲ Ἀγιος ἀπάρειν μελλων,
καταλιπών μέριμναν.

Ἐκ δέ τῶν Μεσογείων Πόλεων, καὶ ἐπισημότεραι εἰσὶν αὗται· Λευκοσία, καὶ Νίκοσια Πόλις μεγίστη, λαμπρά, καὶ πρωτεύουσα τῆς Νήσου, ἐν ᾧ δ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Κύ πρου θρόνος, καὶ ὡς τοῦ Ἡγεμόνος ὡσαύτως καθέδρα, καθώσπειρ ἣν ποτὲ Βασιλεύουσα τῶν τῆς Νήσου ταύτης Ἀιγάκτων. Τὰ σύν περιφανῆ ὅια τὴν τῆς Ἀρχιτεχνικῆς ὥραιότητα πα

λάτια αύτῶν τῶν Βασιλέων τῆς Κύπρου, ὑπέτησαν καὶ αὐτά τῇδε δλιθρίᾳ ἐκείνην κοινή συμφερά», οὐ τινὲς ὑπέκυψαν πᾶσαι αἱ ἀγαῖαι εἰκόδομαι.

Ο μεγαλεῖτερος Ναός εν αὐτῇ τῇ Αγίᾳ Σοφίᾳ καὶ λαύπινος, οὐδεποντος εἰ τῇ Νήσῳ εἰκ τῶν Δυτικῶν Βασιλεῶν, πατέρων λαζαρίτων, καὶ μετεπάτη εἰς Τίμενος τῶν γῆς χριστῶν. Ἡ τοποθεσία τῆς Πόλεως ταύτης είστι τερπνοτάτη, φρεάτα, καὶ πηγάς ἐδάτων ἔχουσα ἀφθονίας, καὶ πέριβολος εὐθαλεῖς χαριεστόσεις. Ἡ περίμετρος αὐτῆς ἡπάρχει πλείων τῶν τεσσάρων μιλίων· τὰ δὲ πέριξ αὐτῆς εἰσι θαυμάτα, χειρῶν δὲ μόνον ἐλευθήρων ἐπιδεόμενα. Εἰὰ νάραι καλάθουν τὴν μεριγήν τῆς Εὐφράτης, καὶ εύτυχιας, ἡς τίνος εἰσι ταῦτα διαφερότως εὐληπτα, καὶ ἐταιρεύετα.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐπιτροχόδην πως τὰ περὶ τῆς εὐκλείας; Πόλεως τῆς Δήσου ταύτης, τὸ δὲ ἐν αὐτῇ κατοικεῖν εὐγενές τῶν εὐπατρίων πλευτοῖς τὰ αὐτά κατά διάμετρον ελεύθερημα. ταῦτα τὸν εὐγενῶν περιπόντων μᾶλι πρεπλέξαμεν, ἀγκαλά καὶ θητεῖς αὐτοῖς δοθεὶλας τούς εἰδαμεν τοτε τὴν Πόλιν ταῦτην, ἀλλ' οὐδὲ τούς εὐγενεῖς πάντας ἐν αὐτῇ κατοίκους, καθ δν χρόνον κατά πάροδον τῇ Σκάλᾳ προτεπλεύσαμεν, οἷά τὸν ἀπό τῆς ἀπεστασίας ἔκεινης γενικὸν καθαδαπόν τοις Δήσου, ὑφ' ἧς περιπλέοντες ή Παλαιοί αὗτη πολιορκεύμενοι τούς Βασιλεῦς Σατράπεις Ἀχαιες Πασᾶ, ἐπαθε πιλάτα, καὶ ὑπέστησαν οἱ αὐτῇ σύχειντες Ἰωματοι, μετά τούς ἀξιοσιβάστες αὐτῶν Παιμένες καὶ Ἀρχιθύτει, παρα τῶν Ινδῶν ἀπεστατῶτες Βασιλείας, τῶν ἀπεινεὶς κατατελματάντων δια καὶ ἐεύλευτο, τα πάντα μὲν ἔλον τεθεο εὑρετικόν εὐγενεῖς εἰδαμεν, καὶ ιευμανεστράφυμεν μετ' αὐτῶν. τῶν Εμπάρτυρεν, καὶ μετά χειρας ἔχοντων τῆς ἀρετῆς την ἀπεδειξιν ἐγνώκαμεν ἀντὶ πολιτῶν ἀλιών μαρτύρων, ὡς ίδε ἀκρου δικτύλου, τὸ δὴ λιγότερον, ἐλεύθερον, τὸ τεο ἀδειάντος ἀγάστημα, καὶ ἐκ τούς κρασπέδου διεν τὸ χειροπλευτον ὑφασμα.

Ἐκ τῆς ἑων λοιπῶν Μεσσηνίων αἱ ἐπιστήσεις εἰσὶν αὖται· Κυρέα, ἡ Κυθερία· αὗτη διαφύλαττει μέχρι ταῦτη τὰς χάριτας αὐτῆς, κεκαλλωπισμένη, μὲν τοσούτους εὐθαλεῖς λιμῶν, καὶ οἶκους τέρψιες καὶ εὐθρησύνης, καὶ πετιζομένη διὰ πολὺ ὄντος καταβιβάσιν φυάκων· ἡ δὲ φιλεργασία, αὐτός διατελεῖται τὴν φύσιν τρέπεις, γιγάνται καὶ ὑποχωρεῖ, πα-
ναλλόμενος μὲν τὸ εὔγενον καὶ εὐχαρτεῖν, τὸ ἔωρηθλον, καὶ βρα-
βειοθέν τῇ γῇ ταῦτη παρά τοι φύτεως, τῆις ἐν τούτῳ δῆ τῷ χώρῳ, τρέπον τινά ἀμιλλωμένη. ὑπεμεταίνει διλούς τούς στολισμένους, δλας τὰς χάριτας, καὶ τὰ θέλγητρα αὐτῆς.

Ταυαία, Πόλις ἀρχαία, καὶ μία τῶν δξιολογωτέρων τῆς Νήσου ποτέ· Τριμηθεύς; Διάφτυος πάσι, διά τὸν Θεόφρονα· Ἐπίσχεπν αὐτῆς Θαυματευργὸν Σπυρίδωνα, τὸν ἐν ἀπλότητι, τῆς κατὰ θεὸν Σφίας τεῦ Πνεύματος τὸν Φιλεσφόν καταβαλόντα, τὸν ταῖς εὐστρέψις τῇ μωρανθείσῃς σοφίᾳ πλεκαῖς ἐναμβρυνεμένο· Πρέκειται ταῦν κατά Κέρκυραν δ Θαυματουργὸς, ὡς ἐμπειρικός, σώζων καὶ τὰς σάρκας μέχρι ταύτης, ἀπὸ γιλίων τιτρακοσίων δγόσήκεντά που ἐτῶν Ιχωρίων ἀπαλάς, καὶ ψηλαρφώμενος τοῖς προσιεύσι, προσκυνεῖται. Ιαλλον καὶ θαυμάζεται.

Τὰ δὲ διαφέροντα πάγια τῶν λοιπῶν χωρίων, καὶ θαυμά.
όμενα τῆς εὐλαβείας εἰσὶ ταῦτα. Μορφοί, ἐν τοῖς υπάρχεις ι-
ρυμένος ἀρχατός τις Ναὸς τῷ Ἀγίῳ Μάμαντι, πᾶσι τοῖς
τακτούμενοις, καὶ αὐτῷ πρεσερχομένοις, καὶ τοῖς τὴν πίστιν
χουσι μεθ' ἑαυτῶν, ταύτην τὴν δραστήρειν δυτικά ἔρχοντας ἀ-
ταλλαγήν τῶν ἐνχλεύτων κακῶν θαυμασίως διῆγος δ-
ημέραι δωρεάνευσσε.

Λεύκαρα, ἐν τοις εὐρίσκεται μέρος ἀπὸ τοῦ Ζωηρόρευ Εύλου,
οὐκ ἐλάχιστον, καὶ ξένην τινὰ τερπνήν εὑωδίαν ἔχπνέο, ἄφρα-
τον, καὶ ψαύματα πολυπληθῆ πρὸς τεὺς μετὰ πίστεως ζε-
ύστης προσιώντας ἀπεργαζόμενον.

('Ακολουθετ.)

